

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoE/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221003
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113221003.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, vo veci exekučného konania oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zast. spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti povinnému: Q. O., nar. XX.X.XXXX, bytom S. D. XXX/XX, Y. I., na vykonanie exekúcie pre pohľadávku 895,53 eur s príslušenstvom, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, podaného súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, so sídlom Exekútorského úradu O., G. XX, pod sp.zn. EX 10609/2013, o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, proti uzneseniu Okresného súdu v Žiline zo dňa 12.8.2013 č.k. 33Er/7099/2012-14, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 2Er/1293/ 2013-20 zo dňa 26. júna 2014, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zo dňa 21.6.2013 o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie (EX 10609/2013).

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa konštatoval, že dňa 1.7.2013 bola Okresnému súdu Žilina doručená žiadosť súdneho exekútora zo dňa 21.6.2013 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnej veci označenej v záhlaví uznesenia. Súdny exekútor v prílohe svojej žiadosti súdu predložil návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, spísaný do zápisnice u súdneho exekútora dňa 17.6.2013 a jeho prílohy, okrem iných rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave, sp.zn. SR 08050/12 zo dňa 14.1.2013 (ktorý podľa doložky potvrdenej rozhodcovským súdom nadobudol právoplatnosť dňa 4.2.2013 a vykonateľnosť dňa 7.2.2013), úverovú zmluvu vo forme schválenej žiadosti o aktiváciu karty T-Mobile, uzavretú medzi bankou v zastúpení predchodcom oprávneného ako veriteľom a povinným ako dlžníkom dňa 25.11.2005 (s predmetom poskytnutia úverového rámca vo výške 21.000,- Sk, so splátkou 700,- Sk mesačne), spolu s obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a .s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. a dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 4.8.2009, uzavretú medzi oprávneným (ako právnym nástupcom veriteľa titulom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.5.2007, uzavretej medzi oprávneným a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, súčasne ako právnym nástupcom pôvodného veriteľa Slovenské kreditné karty, a.s., IČO: 36 493 783, na základe zlúčenia oboch spoločností, v dôsledku ktorého spoločnosť Slovenské kreditné karty, a.s. zanikla 1.1.2006) a povinným.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že súčasťou dohody zo dňa 4.8.2009 je v čl. 4 i rozhodcovská doložka, podľa obsahu textu ktorej sa zmluvné strany dohodli n a riešení všetkých sporov, ktoré vzniknú z medzi nimi uzavretej zmluvy „a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava, Karloveské rameno ..., ak žalujúca zmluvná

strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu alebo b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Kmeťova 13, Košice... jediným rozhodcom ustanoveným predsedom Rozhodcovského súdu, a to v súlade so Štatútom a Rokovacím poriadkom Rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. ...). Ďalej v rozhodcovskej doložke dohodli, že „pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, ... na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského sud.“.

Okresný súd pri právnom posúdení vychádzal z ust. § 251 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, ďalej z ust. § 45 ods. 1 písm. b), c) a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a napokon z ust. § 2 písm. a), b) i § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom pri podpise zmluvy a nakoniec aj zo Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktoré právne normy zároveň citoval v písomnom vyhotovení uznesenia prvostupňového súdu. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie podrobne a výstižne odôvodnil.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal oprávnený odvolanie, v ktorom namietal právny záver súdu prvého stupňa a žiadal odvolací súd, aby uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si odvolateľ (oprávnený) uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. V podrobných dôvodoch podaného odvolania okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok a ďalej vysvetľuje, v čom vidí nesprávnosť rozhodnutia prvostupňového súdu v uvedenom smere a cituje z judikatúry niektorých iných súdov.

Povinný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec bez nariadenia ústneho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní v rámci odvolacieho konania uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Odvolací súd odôvodňuje svoje potvrdzujúce rozhodnutie v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. len tým, že konštatuje správnosť odôvodnenia uznesenia okresného súdu, jeho zrozumiteľnosť a výstižnosť a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa. Odvolateľ vo svojom odvolaní neuvádzal také argumenty, ktoré by spochybnili právny záver prvostupňového a odvolacieho súdu, jednoznačne boli citované ustanovenia právnych noriem, z ktorých súdy vychádzali pri právnom posúdení tejto exekučnej veci, keď navyše v obdobných veciach už bolo publikované veľké množstvo verejne dostupnej judikatúry. Odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. dopĺňa len toľko, vychádzajúc z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 21.03.2012 č. k. 6Cdo/1/2012, ktoré je prelomovým rozhodnutím, kde najvyšší súd judikoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Neprijateľná rozhodcovská doložka je vždy dôvodom na odmietnutie vykonania exekúcie, a to aj v štádiu poverovania súdneho exekútora na výkon exekúcie. Princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa. To znamená, že aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť platnosť rozhodcovskej zmluvy, je exekučný súd povinný skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu.

Odvolací súd navyše v súlade s názorom prvostupňového súdu a ustálenou judikatúrou konštatuje, že hoci zákon č. 483/2001 Z.z. znení účinnom v čase uzavretia zmluvy v ust. § 93b ukladal bankám - teda aj právnomu predchodcovi oprávneného povinnosť ponúknuť (nie nanútiť - pozn. súdu) svojim

kliečtom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, v zmysle tejto právnej úpravy klient nebol povinný tento návrh rozhodcovskej zmluvy predložený bankou prijať.

Uvedené ustanovenie však nijako nezbavovalo právneho predchodcu oprávneného povinnosti povinnému návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Pokiaľ právny predchodca oprávneného takto nepostupoval, resp. takýto postup nebol oprávneným doložený listinami pripojenými k návrhu na exekúciu, jedná sa o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. V danom prípade rozhodcovská doložka, ako už bolo vyššie konštatované bola súčasťou všeobecných podmienok a ich podstatou je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu tieto prijme alebo zmluva nevznikne. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak, čo do vyjednávacej pozície, ako aj do informovanosti v nevýhodnejšom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro - 168/05 bod. 25-28, uznesenie Pohotovosť C-76/10 bod 37 a iné).

Ustanovenie § 45 ZoRK je výnimkou z materiálnej stránky právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Tento v sebe zahŕňa prieskumný inštitút a umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekučné konanie ohľadom nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom, ak tento vykazuje niektorú z väd uvedenú v citovanom ustanovení. V zmysle tohto ustanovenia exekučný súd je oprávnený posudzovať rozhodcovský rozsudok tak, ako keby právoplatný nebol a dáva mu právo posudzovať ho z hľadísk uvedených v ust. § 45 ZoRK.

Európska komisia vo svojich pripomienkach v právnej veci vedenej pred Súdny dvorom Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSŤ/Korčkovská uviedla: „z toho vyplýva, že v prejednávanej veci sa nezdá, že by bolo problematické uplatnenie zásady res iudicata, keďže právo, dokonca povinnosť vnútroštátnych súdov zastaviť nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu zakotvuje už vnútroštátne právo. Riešenie, ktoré si vnútroštátny zákonodarca zvolil v rámci procesnej autonómie členských štátov, sa zdá byť v súlade s cieľom smernice 93/13/EHS zabezpečiť, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách nezaväzovali spotrebiteľov. Pokiaľ ide o zásadu efektivity, t.j. o požiadavku, aby vnútroštátne procesné predpisy neznemožnili alebo nesťažili nadmerne výkon práv uznaných právom Únie, zdá sa, že pokiaľ sa ust. § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní uplatňuje aj na prípady, keď požadované plnenie je v rozpore s právom Únie, povinnosť vnútroštátneho súdu zastaviť exekučné konanie bez návrhu (ex offa) predstavuje dostatočné zabezpečenie uplatnenia tejto zásady" (čl. 32,33).

Prvostupňový súd správne považoval výkon práv oprávneného podľa predmetnej rozhodcovskej doložky za nezlučiteľný s dobrými mravmi a normami na ochranu spotrebiteľa a považoval za dôvodné aplikovať ust. § 45 ZRK. Tým bude dosiahnuté, že povinný ako spotrebiteľ nebude viazaný neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Pri závere o neprijateľnosti zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky, ak by sa mal podľa nej vydaný rozhodcovský rozsudok vykonať na návrh dodávateľa, bolo by dôvodné exekučné konanie zastaviť, pretože pri nekalej povahe rozhodcovskej doložky nie je možné v takomto prípade rozdeliť exekúciu na dovolenú a nedovolenú podľa práva Európskej únie. Na rozdiel od iných zmluvných podmienok, nekalá povaha rozhodcovskej doložky dopadá na celé exekučné konanie vyvolané oprávneným. Teda na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, ktorá bránila tomu, aby na základe nej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý by mohol byť exekučným titulom. Preto odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.